

Rzeczownik

■ Rodzaj męski i żeński

W języku hiszpańskim istnieją dwa rodzaje rzeczownika, męski i żeński. Trzeba jednak pamiętać, że rodzaje rzeczowników często nie pokrywają się z tymi w języku polskim, np.:

la casa (r. żeński) – *dom*

el amor (r. męski) – *miłość*

W większości przypadków, rzeczowniki rodzaju żeńskiego mają końcówkę **-a**, natomiast męskiego zakończone są **-o** lub spółgłoską.

Niektóre z wyjątków to: **el día** (*dzień*), **el problema** (*problem*), **el idioma** (*język (obcy)*), **la mano** (*ręka*), **la foto** (*zdjęcie*), **la modelo** (*modelka*).

Aby utworzyć rodzaj żeński rzeczownika, wystarczy:

- zamienić końcówkę **-o** → **-a**:

el amigo → la amiga (*przyjaciel* → *przyjaciółka*)

- dodać **-a** do formy męskiej rzeczowników kończących się na spółgłoskę:

el profesor → la profesora (*nauczyciel* → *nauczycielka*)

el dios → la diosa (*bóg* → *bogini*)

el español → la española (*Hiszpan* → *Hiszpanka*)

el león → la leona (*lew* → *lwica*)

Istnieje, oczywiście, kilka wyjątków, na przykład:

el actor → la actriz (*aktor* → *aktorka*)

el cantante → la cantante (*piosenkarz* → *piosenkarka*)

el rey → la reina (*król* → *królowa*)

el poeta → la poetisa (*poeta* → *poetka*)

■ Liczba mnoga rzeczownika

Tworzenie liczby mnogiej polega jedynie na dodaniu końcówki **-s** do rzeczownika zakończonego w liczbie pojedynczej na samogłoskę lub końcówki **-es** do rzeczownika zakończonego na spółgłoskę:

la manzana → **las manzanas** (*jabłko* → *jabłka*)

el ejemplo → **los ejemplos** (*przykład* → *przykłady*)

el café → **los cafés** (*kawa* → *kawy*)

la flor → **las flores** (*kwiat* → *kwiaty*)

la mujer → **las mujeres** (*kobieta* → *kobiety*)

el lápiz → **los lápices** (*ołówek* → *ołówki*)

el avión → **los aviones** (*samolot* → *samoloty*)

■ Zdrobnienia

W języku hiszpańskim na co dzień używa się bardzo dużo zdrobnień, więcej nawet niż w języku polskim. Tworzy się je dodając różnego rodzaju przyrostki, charakterystyczne dla danego regionu. Spośród przyrostków zdrobniających najpopularniejsze to **-ito/a**, **-illo/a**:

casa → **casita** (*dom* → *domek*)

chica → **chiquita** (*dziewczyna* → *dziewczynka*)

pan → **panecillo** (*chleb* → *chlebek*)

café → **cafecito** (*kawa* → *kawusia*)

➔ Przymiotnik

W języku hiszpańskim przymiotniki stoją zwykle po rzeczowniku i zgadzają się z nim w liczbie i rodzaju:

una mujer bella – *piękna kobieta*

una casa grande – *duży dom*

un hombre feliz – *szczęśliwy człowiek*

■ Rodzaj męski i żeński

Przymiotniki, tak jak rzeczowniki, posiadają dwa rodzaje: męski i żeński. Aby utworzyć rodzaj żeński wystarczy zamienić końcówkę **-o** → **-a**:

guapo → **guapa** (*ładny* → *ładna*)

lub dodać **-a** do formy męskiej przymiotników, które kończą się na spółgłoskę:

alemán → **alemana** (*niemiecki* → *niemiecka*)

encantador → **encantadora** (*uroczy* → *urocza*)

Istnieje jednak grupa przymiotników, które mają wspólną formę dla obu rodzajów, ich końcówki to **-a**, **-e**, **-l**, **-ún**, **-z**, **-i**, **-ú**, **-r** (poza **-or**), np.:

grande – *duży/a*

difícil – *trudny/a*

común – *wspólny/a*

regular – *regularny/a*

hindú – *hinduski/a*

Wyjątkami od tej reguły są:

español → **española** – *hiszpański/a*

andaluz → **andaluza** – *andaluzyjski/a*

grandote → **grandota** – *wielgachmy/a*

regordete → **regordeta** – *gruby/a*